

at stemme for rekommandationsforslaget, fordi han fandt, at „Finland har mera att vinna än förlora på saken“. Efter de finske deklARATIONER i december 1969 og januar 1970 (se side 52) anså han, at „åtmålstone öppet deklarerade hindren ha avlägsnats.“ Han forbeholdt sig dog at tage sit standpunkt op til ny overvejelse, når sagen kom til behandling i den finske riksdag, eftersom der ikke havde været tid til at sætte sig ind i detaljerne i embedsmandskomiteens forslag.

Island, EFTA og Nordek.

På Islands regerings vegne gjorde justitsminister Jóhann Hafstein opmærksom på, at initiativet til rekommandationsforslaget om Island og Nordek var taget fra islandsk side. Men det var nødvendigt for Island først at tilpasse sig samarbejdet inden for EFTA, førend det kunne tænke alvorligt på at gå videre ind i Nordek.

Forslaget til henstillingen om Nordektraktaten m. m. vedtoges med 71 stemmer som rekommandation nr. 19, mens forslaget om Island og Nordek med 72 stemmer blev rekommandation nr. 20.

2. Varedeklarationssamarbejde (A 234).

Et par svenske medlemmer foreslog samordning af arbejdet mellem de eksisterende varedeklarationsnævne i de nordiske lande, udarbejdelse af ensartede regler for disse samt oprettelse af nødvendige organer til at gøre dette. De „hørte“ organisationer og myndigheder var dog ikke stemt for oprettelse af nye institutioner. I stedet foreslog udvalget, at man opfordrede regeringerne til at øge bidragene til det nordiske varedeklarationsarbejde og varedeklarationsnævnene til at overveje, hvilken yderligere indsats der behøvedes fra staternes side for at sikre et effektivt nordisk varedeklarationssamarbejde.

Udvalgets forslag vedtoges af det samlede råd med 49 stemmer som rekommandation nr. 5.

3. Forskningsinstitut for fremtidsspørgsmål (A 230).

Henry Christensen og Bertil Ohlin henviste i et forslag til den voksende betydning,

den nye forskningsgren fremtidsforskningen var ved at få. Selv om den endnu befandt sig på et første stadium, tydede efter forslagsstillernes mening meget på, at der lidt efter lidt kunne opnås værdifulde resultater. Denne forskning ville dog blive meget kostbar. Derfor ville det være en fordel at oprette et fælles nordisk forskningsinstitut for fremtidsspørgsmål, eventuelt med forskellige afdelinger fordelt på de enkelte lande. De hørte instanser var imidlertid stærkt uenige om, hvordan den fremtidsforskning, der var enighed om at udvikle, bedst burde organiseres. Fra mange sider vendte man sig mod tanken om et eneste, fælles institut. Økonomisk udvalg foreslog derfor, at man indskrænkede sig til at opfordre regeringerne til at undersøge forudsætningerne for et nordisk samarbejde på fremtidsforskningens område, herunder oprettelsen af et fælles institut med afdelinger forlagt til de enkelte lande.

Det samlede råd accepterede udvalgets formulering med 70 stemmer og vedtog rekommandation nr. 14.

4. Afskaffelse af visse slags indirekte handelshindringer (A 209).

Da EFTA-samarbejdet havde skabt et toldfrit nordisk område for industrivarer, viste sig for alvor betydningen af de såkaldte indirekte handelshindringer: de forskellige normer, sikkerheds- og kontrolforskrifter, den nationale lovgivning opstiller for at beskytte borgernes sundhed og sikkerhed, men ofte også med økonomiske og fiskale motiver. Mange af disse indirekte handelshindringer er lige så diskriminerende som de direkte. Forsøg på at harmonisere den nationale lovgivning i de enkelte lande har imidlertid vist sig meget vanskelige og langsommelige. I Benelux havde man imidlertid påtænkt at angribe problemet på en ny måde. Ud fra den grundtanke, at de nationale lovgivninger trods deres forskelle alligevel i fornøden grad garanterer varernes kvalitet og beskytter borgernes sundhed og sikkerhed, finder man, at handelshindringerne bedst kan fjernes ved at lade en overenskomst give landenes bestemmelser gyldighed i alle medlemslandene. Er en vare acceptabel i blot et af landene, kan den ind-